

25 ΝΟΕΜΒΡΗ: ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ,

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

«Η αιτία (σ.σ. της καταπίεσης) έγκειται στο σύστημα ανισότητας της ατομικής ιδιοκτησίας, στο κράτος και την εκκλησία, στο σύστημα που νομιμοποιεί την κλοπή, τη δολοφονία και την κακοποίηση των αθώων γυναικών και των ανήμπορων παιδιών».

Emma Goldman

Το τελευταίο διάστημα και με το ξέσπασμα της πανδημίας του covid-19 έρχονται καθημερινά στο φως δεκάδες περιστατικά έμφυλης βίας και γυναικοκτονιών σε καθημερινή βάση. Τα περιστατικά αυτά δεν είναι ούτε τυχαία ούτε μεμονωμένα. Τουναντίον αποτελούν μόνο τα πρόσφατα κραυγαλέα παραδείγματα κανονικοποίησης της βίας κατά των γυναικών εντός του κρατικού, καπιταλιστικού και πατριαρχικού κόσμου. Δεν είναι τίποτα άλλο από το αποτέλεσμα της ολοένα και μεγαλύτερης διείσδυσης της πατριαρχίας, της εξουσιαστικής επιβολής και της υποτίμησης των γυναικών στο σύνολο των κοινωνικών σχέσεων, στους χώρους εργασίας, στο σπίτι, στο σχολείο, στο δρόμο.

Από τις καταγγελίες μεταναστριών στο ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α. στην Πέτρου Ράλλη για σεξουαλικές παρενοχλήσεις από μπάτσους, τον βιασμό και ξυλοδαρμό της καθαρίστριας εργάτριας στα Πετράλωνα, την συστηματική κακοποίηση και εκπόρνευση 18χρονης από τον πατέρα της και έπειτα από μπάτσο στην Ηλιούπολη μέχρι τις 13 γυναικοκτονίες που μετράμε εντός του 2021, της Βιολέτ στα Χανιά, της Ελένης στην Θεσσαλονίκη, της Βασιλικής στα Μεσκλά, της Κωνσταντίνας στη Μακρινίτσα, της Καρολάιν στα Γλυκά Νερά, της Ελένης στην Αγία Βαρβάρα, της Γαρυφαλλιάς στην Φολέγανδρο, της Ανίσα στη Δάφνη, της Σταυρούλας στο Ρέθυμνο, της Μαρίας στη Λάρισα, της 75χρονης στην Αργολίδα, της Δώρας στη Ρόδο, της Νεκταρίας στην Ιεράπετρα τα περιστατικά που έχουν έρθει στο φως της δημοσιότητας είναι δεκάδες και καταδεικνύουν το δολοφονικό πρόσωπο της πατριαρχίας.

Εδώ και ενάμιση χρόνο παρακολουθούμε ένα καλά ενορχηστρωμένο σχέδιο έντασης της έμφυλης βίας με πρωταγωνιστές το κράτος, τους θεσμούς και τα ΜΜΕ, σε αगाστή συνεργασία. Ο υποχρεωτικός εγκλεισμός στο σπίτι την περίοδο του lockdown που καταδίκασε χιλιάδες γυναίκες και παιδιά που ζουν σε συνθήκες βίας να συνυπάρχουν διαρκώς με τους κακοποιητές, ακόμα και με τους δολοφόνους τους και η ψήφιση του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια που παρέχει θεσμική κάλυψη στους εκβιασμούς των κακοποιητικών πατεράδων, έκαναν ξεκάθαρες τις προθέσεις του κράτους απέναντι στις γυναίκες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας.

Για το ελληνικό κράτος και την ακροδεξιά πολιτική του διαχείριση η προσέγγιση του ζητήματος συνοψίζεται στο τρίπτυχο πατρής-θρησκεία-οικογένεια. Έτσι, όταν δεν συγκαλύπτει παιδοβιαστές, πηγαίνει χέρι-χέρι με όλα τα κατακάθια της κοινωνίας, παπάδες, νταβατζήδες και φασίστες διαμορφώνοντας το θεσμικό πλαίσιο για την επέλαση της επίθεσης σε βάρος των γυναικών, για την όξυνση της γυναικείας εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Δεν είναι δυνατόν να ξεχάσουμε την υπόθεση Γεωργιάδη και Λιγνάδη, τις δηλώσεις υποστήριξης προς τους κακοποιητές πατέρες του βουλευτή Λοβέρδου από το βήμα της Βουλής ή τις -σε απευθείας μετάδοση- συμβουλές προς γυναικοκτόνους του συνδικαλιστή των μπάτσων, Μπαλάσκα.

Επιπρόσθετα, η ένταση της έμφυλης βίας της αστυνομίας με τα δεκάδες περιστατικά εμπλοκής μπάτσων σε κυκλώματα εμπορίας γυναικών, τα πολυάριθμα αδιερεύνητα περιστατικά καταγγελιών, οι βιασμοί και οι παρενοχλήσεις σε βάρος μεταναστριών στα σύνορα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, διευρύνουν ολοένα και περισσότερο αυτή την ασφυκτική συνθήκη σε βάρος των γυναικών. Κι όταν τα πράγματα οδηγηθούν με κάποιο τρόπο ενώπιον της αστικής δικαιοσύνης, τότε αυτή έρχεται με τη σειρά της να αθώσει ή να δώσει ελαφρυντικά στους γυναικοκτόνους και τους βιαστές και να καταδικάσει τις γυναίκες που αμύνθηκαν υπερασπιζόμενες τη ζωή τους και προστατεύοντας τα παιδιά τους.

Παράλληλα, η συνολική κρίση του συστήματος, η οποία επιταχύνθηκε ακόμα περισσότερο εξαιτίας της πανδημίας, έχει ως αποτέλεσμα την όξυνση της έμφυλης καταπίεσης καθώς η πατριαρχία αποτελεί θεμέλιο λίθο του κόσμου της εξουσίας και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του. Όσο βαθιάει η κρίση, τόσο περισσότερο αναπαράγεται και ριζώνει στο κοινωνικό σύνολο η πατριαρχία προκειμένου αφενός να καθυποτάξει ακόμα περισσότερο τις γυναίκες και αφετέρου να κατακερματίσει της αντιστάσεις, να αποπροσανατολίσει από τον πραγματικό υπαίτιο της εξαθλίωσης, που είναι το ίδιο το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης, το κράτος και το κεφάλαιο και να καλλιεργήσει τον κοινωνικό κανιβαλισμό, στρέφοντας τη βία στο εσωτερικό της εκμεταλλευόμενης τάξης και ακόμα πιο πολύ εναντίον των γυναικών της κοινωνικής βάσης, του πλέον υποτιμημένου και εκμεταλλευόμενου κομματιού της κοινωνίας. Η αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων που συνιστά -μεταξύ των άλλων- ακόμα μεγαλύτερη υποτίμηση της θέσης της γυναίκας στην εργασία και η ολοένα και εντεινόμενη βία και εκμετάλλευση, κυρίως μέσω των κυκλωμάτων trafficking, σε βάρος των περιθωριοποιημένων γυναικών, των τοξικοεξαρτημένων, των μεταναστριών και των προσφύγων συμβάλλουν στην επίταση της ταξικής καταπίεσης των γυναικών. Μια συνθήκη που αναμένεται να διογκωθεί όσο η συνολική χρεοκοπία του συστήματος σε κάθε πεδίο αφήνει ανεξίτηλο το αποτύπωμα της στο κοινωνικό πεδίο διαμορφώνοντας συνθήκες ακραίας σήψης και παρακμής.

Η 25η Νοέμβρη αποτελεί μια, καθεστωτικά καθιερωμένη από τον ΟΗΕ, ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών -δήθεν- τιμώντας τις τρεις αγωνίστριες αδερφές Μιραμπαλ, οι οποίες το 1991, βασανίστηκαν, ξυλοκοπήθηκαν και στραγγαλίστηκαν μέχρι θανάτου, κατ' εντολή του δικτάτορα Τρουχίγιο στη Δομινικανή Δημοκρατία. Το επίσημο κράτος και ο «θεσμικός φεμινισμός» θα βρουν ξανά την ευκαιρία να υποσχεθούν θέσεις εξουσίας και κύρους, προοπτική κοινωνικής ανέλιξης για τις γυναίκες και στην καλύτερη περίπτωση θα εγκαινιάσουν κανέναν ξενώνα κακοποιημένων γυναικών για να έχουν άλλοθι στην αναπαραγωγή της γυναικείας καταπίεσης στην οποία συμβάλλουν καθημερινά.

Από την πλευρά μας, (οι αγωνιζόμενες και οι αγωνιζόμενοι,) αντιλαμβανόμαστε πως ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη βία οφείλει να μην διεκδικεί απλά ισότιμη θέση με τους άντρες στην καταπίεση, σε ρόλους καταπιεστών ή καταπιεζόμενων, αλλά να είναι συνολικός, να είναι αντικαπιταλιστικός και αντικρατικός, καταδεικνύοντας ξεκάθαρα τους βασικούς υπαίτιους για την καλλιέργεια της βίας, του μίσους και του θανάτου σε βάρος των γυναικών της τάξης μας.

Σε κάθε περίπτωση, ο αγώνας μας είναι καθημερινός, ωστόσο η συλλογική μνήμη και η διατήρησή της στο σήμερα είναι διαρκές ζητούμενο των αγωνιστών και των

αγωνιστριών. Για το λόγο αυτό, και την 25^η Νοέμβρη και κάθε μέρα οφείλουμε να βρισκόμαστε στους δρόμους με τα δικά μας αιτήματα, για τους δικούς μας αγώνες. Σήμερα πιο επιτακτικά από ποτέ. Μόνο με συλλογικούς, μαζικούς και μαχητικούς αγώνες μπορούμε να δώσουμε ουσιαστικές απαντήσεις και να υψώσουμε ισχυρά αναχώματα στην επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της έμφυλης βίας. Να δημιουργήσουμε δομές προστασίας και στήριξης των γυναικών που βιώνουν τις πτυχές της έμφυλης βίας στο δρόμο, στη δουλειά, στο σπίτι προκειμένου να ξεπεράσουν τα βιώματα τους και όλοι και όλες μαζί να βγούμε στο δρόμο και να φωνάξουμε για όλα τα θύματα της πατριαρχίας, για κάθε γυναίκα της εργατικής τάξης που κακοποιήθηκε ή δολοφονήθηκε, να βγούμε στο δρόμο ενάντια σε ένα σύστημα που γεννά τους γυναικοκτόνους και τους βιαστές. Ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη καταπίεση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση, για την ανατροπή του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος και την οικοδόμηση ενός κόσμου ελευθερίας, δικαιοσύνης και ισότητας.

**ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ
ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ**

Αθήνα: πλατεία Κλαυθμώνος, 18:00

Θεσσαλονίκη: Στηρίζουμε την κινητοποίηση στο Άγαλμα Βενιζέλου, 18:00

Πάτρα: πλατεία Γεωργίου, 18:00 (στηρίζουμε το μπλοκ της «ανοιχτής συνέλευσης αγώνα ενάντια στην έμφυλη βία»)

Ξάνθη: πλατεία Αντίκα, 17:30 (στηρίζουμε το κάλεσμα από «συντρόφισσες ενάντια στην έμφυλη βία»)

Αλεξανδρούπολη: Αναγνωστήριο, 19:00

Ταξική Αντεπίθεση, ομάδα αναρχικών και κομμουνιστών (Αθήνα, Θεσσαλονίκη) | Πέλοτο, στο δρόμο για την αναρχία και τον κομμουνισμό (Ξάνθη) | Κατάληψη Παλιού Νεκροτομείου (Αλεξανδρούπολη) | αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” (Πάτρα)